

Depeche Mode

FAITH AND DEVOTION

ІАН ҐІТТІНС

З англійської переклала
Анастасія Цимбал

«Наш Формат»
Київ
2023

Купити книгу можна на kriga.biz.ua >>>

Купити книгу на сайті kniga.biz.ua >>>

Зміст

Вступ. ТВОРЧИСТЬ АУТСАЙДЕРІВ 6

СТІНИ БАЗІЛДОНА 10	1	7	БЕЗДОГАННЕ ПОРУШЕННЯ 136
ПРИБУТТЯ Й ВІДПРАВЛЕННЯ 28	2	8	«НАЙСВАВІЛЬНІШЕ ТУРНЕ ВСІХ ЧАСІВ» 150
НА ОЧАХ У ВСІХ 50	3	9	УЛЬТРА- ДЕСТРУКЦІЯ 172
РОБОТА ВЕДЕТЬСЯ 68	4	10	ЗАТИШШЯ ПІСЛЯ БУРІ 190
DEPECHE ÜBER ALLES 84	5	11	СКРОМНІ ПЛОДИ 210
«ДОБРИЙ ВЕЧІР, ПАСАДЕНО!» 104	6	12	ОДУХОТВОРЕНЕ ВІДРОДЖЕННЯ 226

Подяки, джерела, авторство світлин 240

Купити книгу на сайті kniga.biz.ua >>>

Купити книгу на сайті kniga.biz.ua >>>

Творчість аутсайдерів

Епоха постпанку початку 1980-х була однією з найплідніших в історії британської музики. Вона знаменита тим, що завдяки панківському принципу «зроби сам» відкрила кордони для аутсайдерів — вони взяли в руки гітари, синтезатори і встановили прапор фріків нової хвилі на вершині чартів.

Це був короткий благословенний період, коли мрійники, фантазери й авантюристи могли творити провокативні чари за допомогою електронних інструментів — новинки, яка нещодавно стала доступною. Найбільш прогресивні й інноваційні артисти називали себе футуристами, і протягом кількох наступних шалених років, здається, вони створювали майбутнє.

The Human League, Гері Ньюман, Soft Cell, Heaven 17, New Order, ABC, Spandau Ballet, Orchestral Manoeuvres in the Dark, ранні Simple Minds... Це були провінційні змовники й творчі терористи з місією підриву традицій, із завданням створити досконалу попмузику. Більшість із них уже давно не існує, а решта перебивається заробітками на ностальгичній хвилі року.

З усієї ватаги електронних алхіміків лише один гурт пішов далі, щоб через сорок років стати музичними гігантами, зірками рок-н-ролу в шкіряних штанах, чиї концерти збирають повні стадіони по всьому світу. Тільки один гурт залишився вірним своїм особливим, бунтівним музичним ідеалам і завоював із цими ідеалами весь світ.

Це — Depeche Mode, і їхній шлях до слави суперзірок — один з найнеймовірніших в історії сучасної попмузики.

На початку творчого шляху Depeche Mode зовсім не були крутими. Учасники гурту походили з безлищого,

нудного нового містечка, котре вважали типовою провінційною глушиною. Їм сильно бракувало музичного бекграунду і претензійності яскравіших конкурентів. Аж до випуску першого синглу двоє учасників групи працювали в банку.

Depeche Mode ніколи не були «гуртом, що подає великі надії». Сором'язливі, незграбні, вони не належали до авангарду синтіпопу, в них не було якогось маніфесту, що повністю руйнував би правила попчартів і музичної індустрії. Спочатку їхні простенькі бадьорі пісеньки були об'єктом кепкувань серед британських законодавців моди й захисників хіпу.

Ранні роки гурту теж легкими не назвеш. Одразу після того, як їхній дебютний альбом *Speak & Spell* 1981 року мав шалений успіх, лідер гурту (а також головний автор пісень) Вінс Кларк раптово залишив гурт і вирушив у вільне плавання. Мало хто виживає після такого удару, але Depeche Mode це вдалося. Вони не просто вижили, а й досягли успіху.

Новий феноменально талановитий автор пісень знайшовся в самому гурті — це був тихий і скромний клавішник Мартін Гор. Завдяки йому Depeche Mode повільно, але впевнено перейшли від легкого позитивістського попу до чогось набагато серйознішого й важчого, чогось незрівнянно *похмурішого*.

Depeche Mode пощастило: їхній фронтмен Дейв Ган від природи був рок-зіркою з оксамитовим голосом і потужною харизмою. Гурт почав формувати власний, особливий стиль попнуар з елементами електронної музики й року. У звабливі мелодії було закутано надзвичайно глибокі слова й серйозні теми: секс, релігію, корупцію, продажність, зраду.

Гурт надихав на відданість — і отримав її від мільйонів фанатів по всьому світу. Перейшовши наприкінці

Це не пихаті музичні колоси: Depeche Mode, Базілдон

1980-х зі статусу нішового гурту до успішного мейнстріму в рідній Великій Британії, вони досить швидко завоювали Америку. Personal Jesus постійно крутили на MTV та радіо, а в 1990 році тільки у США розкупили аж понад три мільйони копій альбому Violator. Цей триумф був ще знаковішим тому, що Depeche Mode досягли його, не відійшовши від експериментаторства й не змінивши своїх похмурих текстів. І все-таки за свій успіх артисти заплатили високу ціну. Не всі можуть упоратися зі статусом суперзірки. Учасники гурту завжди були схильними зловживати всіма атрибутами життя рок-зірок, тож вони стрімголов полетіли у вир, що міг призвести до фатальних наслідків.

Падіння Гаана було найбільш публічним і яскравим. У 1993-му в залежного від кокаїну й героїну співака просто на сцені стався серцевий напад, двома роками пізніше він вчинив спробу самогубства, а в 1996-му мало не вмер від передозування в готелі Sunset Marquis у Лос-Анджелесі. Тим часом непомітно для загалу тишко Гор боровся з алкоголізмом, а ще один із засновників гурту, Ендрю Флетчер, страждав від глибокої депресії.

Depeche Mode могли багато разів із тріском провалитися й канути в небуття, але якимось магічним чином цей незламний гурт і далі робив те, що й завжди: виживав знову й знову, з глибини особистого відчаю створюючи захопливі альбоми, що давали слухачам відчуття катарсису і продавалися мільйонами копій, — Songs of Faith and Devotion та Ultra.

Сьогодні, коли вже минуло чотири десятиліття із часу першого успіху, Depeche Mode, серйозні, з ясним розумом, і далі випускають настільки провокативні й нетривіальні альбоми, що це навіть непристойно для гурту не першої молодості. Spirit 2017 року, з несподівано жорсткою критикою світової політики, став одним із найпотужніших і найпрославленіших альбомів за багато років існування колективу.

Вони з'явилися нізвідки і здобули славу суперзірок — славу, що мало не вбила. Однак вона ж таки зробила їх сильнішими. Це непередбачувана, надзвичайна історія гурту Depeche Mode.

Дейв Гаан — живий приклад того, які наслідки може мати статус рок-зірки. Molson Canadian Amphitheatre, вересень 2013 року

